

VISIEDOCUMENT

Peter Verberne

Inleiding: Supervisie richt zich voor mij op de ontwikkeling van de therapeut als professional en persoon in zijn beroep als systeemtherapeut. Supervisie onderscheidt zich daarmee van werkbegeleiding en leertherapie. Tijdens het proces van supervisie vind ik het belangrijk de relatie tussen denken, voelen, conceptualiseren en handelen te onderzoeken. Een evenwichtige samenhang tussen deze aspecten zie ik als voorwaarde voor een professionele houding. Reflecteren beschouw ik als een kernbegrip in supervisie. Via reflectie kan op basis van nieuw ontwikkelde inzichten een nieuwe manier van handelen ontwikkeld worden.

Supervisie is voor mij een inter-persoonlijk proces waarvan de kwaliteit voor een belangrijk deel wordt bepaald door de verhouding tussen supervisor en supervisant.

De overeenkomst voor het supervisietraject waarover instemming wordt gegeven door supervisant en supervisor bestaat uit een zakelijk en een psychologisch deel.

In het zakelijk deel worden concrete afspraken beschreven zoals leerdoelen, aantal zittingen, locatie, casus voorbereiding, reflectieverslagen (zie bijlage).

Het psychologisch deel bestaande uit het interpersoonlijk proces waarvan de kwaliteit grotendeels wordt bepaald door de verhouding tussen de supervisant en supervisor.

Werkwijze: Bij aanvang vind ik het belangrijk een kennismakingsgesprek te laten plaats vinden. Het kennismakingsgesprek heeft als doel om verwachtingen uit te spreken om een beter inzicht te krijgen in elkaar als persoon en professional alsmede zicht op de supervisieform. Ik vind het hierbij ook van belang het kader van verplichtingen en verwachtingen van het werkveld en/of opleiding waarbinnen de supervisie plaatsvindt, te bespreken. Wanneer we hierin tot overeenstemming kunnen komen, kunnen concrete afspraken gemaakt worden (zie supervisie contract in bijlage).

Een goede voorbereiding van de supervisie vind ik belangrijk. Ik verwacht dat casuïstiek met vraagstelling vooraf toegezonden wordt. Na elke sessie wordt er door de supervisant een reflectieverslag over de supervisiesessie geschreven.

Ten behoeve van een zo optimaal mogelijke afstemming vinden er tijdens de sessiereeks herhaaldelijk evaluatiemomenten plaats, waarin de doelstellingen en supervisie relatie, terugkijkend als vooruitkijkend aangehaald worden.

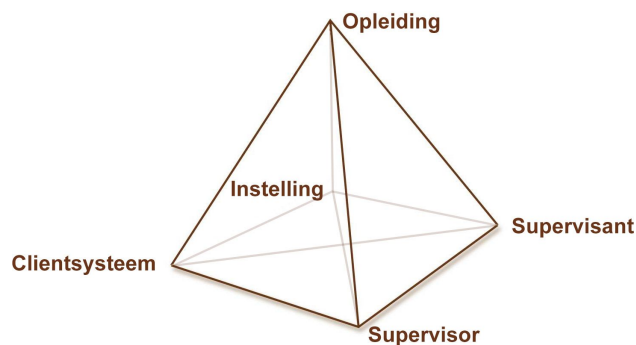
Eindtermen: De supervisant weet als systeemtherapeut in het werken met systemen het denken, voelen, conceptualiseren en handelen te expliciteren. Hij/zij heeft zicht op de manier waarop eigen waarden en normen kunnen doorwerken bij de uitoefening van zijn/haar beroep. Weet te analyseren en te reflecteren waarop concluderend verder handelen wordt ingezet. De persoonlijke leerdoelen van de supervisant zijn bereikt.

Procedure: Het is belangrijk dat de supervisant reflecteert vanuit zichzelf als persoon met reflectie op eigen beroepsmatig handelen en dat binnen de context van de opleiding/ werk.

In de eerste fase van supervisie wordt het doel voor de sessie in de vorm van de beginvraag gesteld waarna de casus wordt ingebracht. Dit in een korte beschrijving van de concrete situatie met het gevoel die deze situatie bij de supervisant oproept. Het onder woorden brengen van de ervaring helpt afstand te creëren van wat er gebeurd is. Nadien wordt er doorgevraagd over de beleving en gedachten die hierbij gepaard gingen waarna in combinatie met systeemtheoretische kennis gezocht wordt naar een experimentele oplossing. Van belang is dat de interne dialoog van de supervisant hierin centraal staat.

Binnen systeemtherapeutische supervisie is het kenmerkend te denken en te handelen in driehoeken (triades).

De inbreng blijven bezien vanuit de verbinding tussen de rasters van supervisant, supervisor en de context zal herkenbaar zijn binnen mijn stijl van superviseren.

Het raster van de context bestaande uit sociale constructies die ontstaan zijn, direct of indirect zijn vastgelegd in kenmerkende regels of codes binnen de opleiding die je doet en/of instelling waarbinnen je werkt.

Het raster van de supervisant bestaande uit eigen waarnemingen en ervaringen waaraan betekenis gegeven en geordend wordt. Onthulling van eigen narratieven gericht op bewustwording van persoonlijke regels en codes waarmee de problematiek wordt geïnterpreteerd.

Het raster van de supervisor bestaande uit het construeren van een leerklimaat. De aangemelde klacht passend maken bij het theoretisch referentiekader, aanleren van systeemtherapeutische methodieken, onderzoek naar interactie-episode waarin een klacht of probleem zich voordoet, relationele en circulaire vraagstelling, meerzijdige partijdigheid, relationele herdefiniëring, interactiesequenties, genogrammen, metaforen, isomorfie, parallelprocessen.

Persoonlijke stijl: Supervisie is voor mij gericht op zelfstandig leren leren. Aan de hand van eigen werkervaringen te leren begrijpen waarom de supervisant handelt zoals deze doet. Begrijpen wat irriteert of motiveert na analyse en inzicht anders wil gaan doen. Er zal worden stilgestaan bij het zoeken en zicht krijgen op de eigen leerstijl en wat nodig is voor verdere ontwikkeling hierbinnen. Veiligheid en zorgvuldigheid beschouw ik als een voorwaarde om openlijk te kunnen spreken en feedback te geven. De ruimte waarin vrijelijk geëxploreerd kan worden, men zichzelf kan zijn binnen een duidelijke structuur van afspraken en regelmaat, zijn voor mij basisvoorwaarden voor een goed leerklimaat.

Gehanteerde Supervisie methodieken:

De leercyclus van D.Kolb.

Leren blijkt een steeds terugkerend cyclisch proces in vier fases van ervaring naar reflectie, begripsvorming en experiment. Deze verloopt als volgt:

Ervaring – daarna zul je je ervaringen overdenken (reflectie)

Reflectie – wordt vervolgens samen met theorie veralgemeniseerd (begripsvorming)

Begripsvorming – en een manier bedacht voor een volgende gebeurtenis (experimenteren)

Experimenteren – na dit meegemaakt te hebben opnieuw naar de eerste fase (ervaring).

Het beginpunt van het leerproces geeft een bepaalde voorkeur voor een manier van leren aan. Dit wordt de leerstijl genoemd. De ene leerstijl is daarbij niet beter of slechter dan de andere. Wel is het zo dat er pas sprake is van een goed en volledig leren wanneer alle vier aspecten van deze leercyclus zijn doorlopen

Seven-eyed integratief procesmodel van Hawkins en Shohet.

Het bewust zijn van overdracht, parallelprocessen en interactiepatronen van en tussen 7 partijen/ context die gelijktijdig elkaar beïnvloeden. De overdracht wordt overdrachtelijk gebruikt als metafoor in de betekenis van “het pakketje doorgeven”. Met het parallelproces wordt het mechanisme bedoeld waarbij de aard van de therapeutische relatie zich op een gelijksoortige wijze presenteert in de supervisie relatie. Herhaling van communicatie in wisselwerking plaatsvindend non-verbaal middels taal, signalen of symbolen wordt verstaan onder patronen van interactie. De focus ligt op het proces binnen de onderlinge relaties afgestemd op de ontwikkeling van de supervisant.

1. systeem met de context gericht op de presentatie van, hulpvraag en aanbod en hoe de problematiek gesitueerd is binnen de omgeving.
2. systeem in relatie met supervisant gericht op de interacties, het hoe en waarom van de interventies van de supervisant
3. supervisant met de context gericht op bewustwording van het eigen proces en relatie met de problematiek (overdracht, metafoor)
4. supervisant in relatie met supervisor gericht op het hier en nu en parallelprocessen
5. supervisor met de context gericht op reflectie, hier en nu ervaring in relatie tot supervisant en omgeving (tegenoverdracht)
6. supervisie met de context gericht op evaluatie en beoordeling gehouden aan concrete en ethische normen
7. context waarin supervisie plaatsvindt gericht op organisatorische, sociaal, culturele en contractuele aspecten

Integratief vanuit verschillende systeemtheoretische perspectieven: Vanuit de bestaande verschillende systeemtheoretische perspectieven komen bij mij het structurele (grenzen, hiërarchie, homeostase), strategische (triadisch denken, probleem herdefinitie, interactie sequenties, metaforen) en contextuele (genogrammen, meerzijdige partijdigheid, loyaliteitsbindingen) het meest naar voren met speciale aandacht voor de rol van de vader. Met name de meerzijdige partijdigheid en de mate van neutraliteit houdt maximale manoeuvreerruimte binnen een psychotherapeutische alsmede in de sociaal psychiatrische setting. Als zodanig ervaar ik het als een uitdaging de psychotherapeutische systeemtherapie te integreren binnen de nieuwe context: de sociale psychiatrie.

Kwalificaties: BIG registratie: 59017820930

Systeemtherapeut: lid van NVRG 11918 en NVPA 101047

Werkervaring: 3e lijnszorg - Algemeen Ziekenhuis, Psychiatrisch Ziekenhuis, Penitiaire Inrichting
Mentaal Gehandicapte Zorg

2e lijnszorg - RIAGG/ GGZ: Ouderenzorg, Crisisdienst, Sociale Psychiatrie
Volwassenenzorg, Kinderen en Jeugdzorg

1e lijnszorg - Vrijgevestigd Systeemtherapeut

Opleider/ supervisor/ tutor ervaring: Als erkend NVRG supervisor systeempsychotherapie ben ik momenteel als zodanig werkzaam voor de NVRG opleiding tot systeemtherapeut en systeemtherapeutisch werker. Daarnaast voor de arts in opleiding tot specialist-psychiater (Aios), gezondheidspsycholoog in opleiding tot specialist-klinisch psycholoog (Gios-KP)- en neuropsycholoog (Gios-KNP).